

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

17. ÚNORA 2019

Z obsahu:

**V Ježíši začíná a ožívá
přislíbená budoucnost**

Homilie papeže
Františka při mši svaté
na Světový den mládeže
27. ledna 2019, Panama
- strana 2 -

**Blahoslavený
Konrád z Piaceny**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Na cestách
pro Boha a pro lidi**
Alexa Gaspariová
- strana 6 -

**Panna Maria
a katolická církev**
Služebnice Boží
sestra Marie od Ježíše
z Agredy
- strana 9 -

**Rakouští cisterciáci
otevírají nový klášter
na Srí Lance**
- strana 12 -

**Vizionář: Tajemství zjevení
v Tre Fontane (43)**
Saverio Gaeta
- strana 12 -

**Nejvyšší soud potvrdil
propuštění Asie Bibi**
- strana 13 -

Tiziano Vecellio (1488-1576): Mater Dolorosa

V Ježíši začíná a ožívá přislíbená budoucnost

Homilie papeže Františka při mši svaté na Světový den mládeže 27. ledna 2019, Panama

„Všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: »Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.« (Lk 4,20-21)

Takto nám evangelium podává začátek Ježíšova veřejného působení. Prezентuje Ježíše v synagoze, v níž vyrůstal, obklopeného známými a sousedy a – kdo ví – možná včetně „katechety“ z dětství, který ho učil Zákonu. Významný moment v životě Mistra, ve kterém dítě, jež rostlo a formovalo se v lůně oné komunity, povstalo a vzalo si slovo, aby oznámilo a uskutečnilo Boží přání. Slovo, které bylo doposud pronášeno jen jako příslib budoucnosti, mohlo být jen Ježíšovými ústy

řečeno v přítomném čase a stát se tak skutečností: „Dnes se naplnilo.“

Ježíš zjevuje právě *ted' Boha*, který nám jde vstříc, povolává nás podílet se na *Božím ted'* a „přinést chudým radostnou zvěst“, „vyhlásit zajatým propuštění a slepým navrácení zraku“, „propustit zdeptané na svobodu“ a „vyhlásit milostivé léto Páně“ (srov. Lk 4,18-19). Toto *Boží ted'* se zpřítomňuje Ježíšem, stává se tvář, tělem, miluje milosrdenství, které neočekává ideální či dokonalé situace, aby se projevilo, ani nepřijímá omluvy za svoje uskutečnění. Ježíš je časem Boha, který každou situaci a každý prostor ospravedlňuje a činí příhodným. V Ježíši začíná a ožívá přislíbená budoucnost.

Kdy? Teď. Avšak ne všichni, kteří ho tam slyšeli, cítili, že jsou povoláváni a svoláváni. Ne všichni nazaretští sousedé byli připraveni uvěřit v někoho, koho znali, viděli vyrůstat, a který je vybízel k uskutečnění tolik očekávaného přání. Dokonce říkali: „Není to syn Josefův?“ (Lk 4,22)

Totéž se může stát i nám. Ne vždycky věříme, že Bůh může být tak konkrétní a všední, tak blízký a skutečný, a tím méně, že se zpřítomňuje a jedná prostřednictvím nějakého známého člověka, kterým může být soused, přítel, příbuzný. Ne vždycky věříme, že nás Pán může vyzvat, abychom společně s ním pracovali

Pokračování na str. 5

Týden, do kterého právě vstupujeme, můžeme velmi dobře nazvat týdnem katolické víry či katolické církve. Jednak v pátek slavíme svátek Stolce sv. Petra, což je připomínka toho, že Kristova církev povstává z pevnosti Petrovy víry. Navíc Petrův biskupský stolec v Římě je znamením jednoty církve založené na apoštolech. Jak napsal sv. Cyprián (3. stol.): „Je jeden Bůh, jeden Kristus, jedna církev a jeden Stolec založený na Petrovi Kristovým slovem.“ Pravda, historicky došlo k rozštěpení Kristovy církve, i přesto to však nemění nic na skutečnostech, o nichž hovořil sv. Cyprián.

A potom jsou zde dnešní liturgická čtení. Zvláště to druhé výmluvným způsobem shrnuje podstatu naší katolické víry, když se v něm praví, že bez Kristova zmrtvýchvstání bychom ještě stále byli v otroctví hříchů a zatraceni by byli i ti křesťané, kteří již zesnuli. První čtení nás pak upozorňuje, že nemáme spoléhat na člověka, ale na Hospodina, což je vlastně cesta naší víry. A konečně, evangelium nám předkládá Ježíšovo kázání, v němž odhaluje věčnou odměnu těch, kdo na své pozemské pouti žijí spravedlivě, i když kvů-

Editorial

li tomu trpí. A jako protipól jsou zde „běda“ pro ty, kdo se na tomto světě již dočkali svých odměn. Je to tedy Ježíšovo poučení o věčném životě, jehož základ je položen zde na zemi.

O katolické církvi můžeme do hloubky rozjímat při četbě textů španělské mystičky, sestry Marie od Ježíše z Agredy (17. stol.), které nám mj. zdůrazňují Ježíšovy nekonečné zásluhy, jež jsou zdrojem duchovního bohatství jím založené církve. (str. 9-11) Jakákoliv osobní zpronevěra jednotlivce vůči pokladu víry a apoštolskému učení katolické církve se tedy ukazuje jako znevážení Ježíšových zásluh a jeho vykupitelského díla. I to je potřeba mít na paměti, chceme-li objektivně pochopit podstatu existence katolické církve.

Žít svoji víru v rámci Ježíšovy církve je nerozlučně spjato s misijním posláním: chtít lidem ukázat, že poslední adresou každého člověka je Trojjediný Bůh, ať už člověk v něho věří, nebo ne. Misijní „povinnost přijaté víry“ lze naplnit různými způsoby – jedním z nich je pomáhat na celém světě potřebným

a při tom vyzařovat lásku Boží. Umožňuje to mnoha lidem ukázat, že i když jsou závislí na vnějších vlivech, přesto jsou vnitřně svobodnými lidmi a mají možnost volit reakci na různorodé skutečnosti života. Příkladem hodným následování je osobnost Heidi Burkhartové. (str. 6-8) Její konkrétní životní cesta není pro každého, ale všem věřícím katolíkům je povzbuzením, že tomu, kdo věří v Trojjediného Boha a naplno usiluje o život v jeho přítomnosti, všechno napomáhá k dobrému. Ve spojení s Bohem není žádná životní obtíž nezdolatelnou překážkou.

Buďme si tedy dobře vědomi pokladu víry, kterého se nám skrze Boží milost dostalo. A buďme vděční, že máme za učitele víry jedinečného, nejlepšího z nejlepších – Ježíše, pravého Boha a Vykupitele lidského pokolení. A prosme, aby jeho nekonečné zásluhy – zdroj duchovního bohatství katolické církve – nebyly znevažovány a promarnovány lidskou hříšností, která v jednotlivcích a jejich osobních selháních zraňuje a oslabuje celou církev. Kéž všechny údy katolické církve jsou zdravé! O to Pána prosme skrze Matku Církev, Pannu Marii.

Daniel Dehner

Až dosud hlásali Ježíš i Jan shodně radostnou zvěst, že se přiblížilo Boží království. Krátce poté, co si Pán vybral svých Dvanáct, chystá se vyhlásit program tohoto svého království. U takové příležitosti nesmíš chybět. Posad se do předních řad mezi jeho učedníky. Záleží velmi na tom, abys správně pochopil podstatu ústavního zákona, který tu Ježíš vyhlásí. Připrav se na to usebraností a modlitbou.

Očekáváš podobně jako celý zástup, že slíbené království přinese hojnost, blaho a odstraní všechno, co tak tíží? Obnov v sobě neochvějnou víru, že to, co nyní uslyšíš, je vedeno jasným Božím záměrem: vrátit lidstvu Boží dar, o který se připravilo svou nevěrností. Protože způsob, jakým lidé hledají zde na světě své ztracené štěstí, se zásadně rozchází s Božím záměrem a stal se bohužel takovou samozřejmostí, může se Ježísovo slovo jevit jako nepřiměřené, nebo dokonce absurdní. Připrav se na ně tím, že se nejdříve zamyslíš nad výstrahou proroka Jeremiáše: Vzbud v sobě připravenost změnit své názory a postoje a opustit své smýšlení, pokud je spřízněno se smýšlením tohoto světa, *ktej svým srdcem odstoupil od Pána*. Připoj se k těm, kdo Pánu *důvěřují* a jen u něho hledají svou oporu. Čím radikálnější chce Ježíš změnit tvoje smýšlení, tím větší je ona všechno pomýšlení překračující blaženost, ke které tě chce Ježíš přivést. Jsi-li připraven uvěřit Pánu i v tom, co se přiči tvým dosavadním náhledům, odevzdej božskému Učíteli svou vůli: *Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.*⁽¹⁾

Blahoslavení jste vy, kteří jste chudí, hladoví, kdo nyní pláčete! Chápeš, co to znamená? Hlavní hybnou silou všeho dění kolem tebe je honba za majetkem, za požitkem, za rozkoší za každou cenu. Božský Učitel tu naopak nejen blahoslaví a vyzvedává to, co je pro lidi tohoto světa předmětem strachu a přímo opovržení; ale dokonce těm, kteří si tak zakládají na svém jmění, postavení, lidské chvále, na všem, co si podle svého soudu mohou dovolit, vyslovuje neúprosné *běda vám!*

Tak jednoznačná Ježíšova slova není možno brát na lehkou váhu. Naopak, je ve tvém nejvlastnějším zájmu, abys z nich vyvodil nekompromisní závěry: Je-li podle Božího svědectví pravdou, že všechny dnes tak zbožňované a vyhledávané hodnoty nevedou k vytoužené blaženosti, ale k prokletí, znamená to, že názorový svět, který

tak zobecněl, stojí ve skutečnosti na zcela chybných základech. S tímto způsobem smýšlení, s těmito hodnotami a cíli je třeba se vši rozhodností skoncovat.

Chybí ti k tomu odvaha? Hledej ji u Pána: Je snad špatné mít majetek a pokrmu do sytosti? Špatné je nacházet v nich takové zalíbení, jako by člověk už nic jiného nepotřeboval, jen tyto falešné bohy. Podívej se kolem sebe: *Po ovoci je poznáš.*⁽²⁾ Právě proto, že nemohou nasycit srdce, stvořené pro Boha, kvůli této nenasytné modloslužbě z lidského *nitra vycházejí špatné myšlenky, smilstvo, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, pošetilsto*⁽³⁾.

Viš, co je vrcholem této pošetilsti? Zaviněná a přímo chtěná tupost pro všechno, co je Boží. Jakmile lidé místo Boha posadili na trůn majetek, rozkoš, sami sebe a svůj prospěch, *pošetile říkají ve svém srdci: Bůh není; zkaženě, zvráceně jednají: všichni pobloudili, všichni se zkazili. Nikdo nekoná dobro.*⁽⁴⁾

Je však možné, abys uprostřed světa stál proti světu? Můžeš si být jist, že to od tebe nežadá nějaký samozvaný fantasta, ale sám Boží Syn, a on sám nastoupil tu cestu, kterou hlásá. Opustil nejněžnější náruč nejlaskavějšího Otce, který jej miluje od věčnosti, a přijal na sebe všechno nepohodlí, jaké tu na zemi snášejí ti nejchudší a nejubožejší. Zanedlouho půjde ještě mnohem dále. Vzdá se i dobré pověsti a bude připočten k bezectným a prokletým. Radikální rozchod se světem je jedinou možnou cestou, jak přispět k ochraně světa. Vystoupit z řady a postavit se proti proudu vyvolá samozřejmě nejdříve velkou nelibost: *Budou vás nenávidět, vyloučí vás ze svého středu, potupí a vymažou vaše jméno jako proklaté kvůli Synu člověka. Ale právě vy jste blahoslavení!*

Ústava Božího království

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Radujte se a jásejte, máte v nebi hojnou odměnu.

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 17,5–8

Tak praví Hospodin: „Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, svým srdcem odstupuje od Hospodina! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišel déšť, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlet. Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starosti, nepřestává nést ovoce.“

2. čtení – 1 Kor 15,12.16–20

Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli. Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.

Dokončení na str. 8

I když o vás nyní mluví jako o špatných lidech, *když budou pozorovat, že konáte dobro, budou velebit Boha v den navštívení*⁽⁵⁾. To je podle Pána jediný způsob, jak se máš zalíbit světu, i když se tak stane až v den navštívení. Běda, kdyby tě všichni chválili z jiného důvodu. Znamenalo by to, že si kupuješ jejich přízeň jako *falešný prorok*. Již ve své první písni tě Žalmista povzbuzuje: *Blaze tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní, nepostává na cestě, kudy chodí hříšní, nezasedá ve shromážděních rouhačů, ale má zalíbení v Hospodinově zákonu. Je jako strom u vody, nevadne a přináší ovoce.*⁽⁶⁾

Jsi ochoten stát se občanem Království s touto ústavou?

Pane, ke komu bych šel? *Ty máš slova věčného života.*⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ 1 Sam 3,10; ⁽²⁾ Mt 7,16; ⁽³⁾ Mk 7,20–22;

⁽⁴⁾ srov. Ž 14,1.3; ⁽⁵⁾ srov. 1 Petr 2,12;

⁽⁶⁾ srov. Ž 1,1–3; ⁽⁷⁾ Jan 6,68

Blahoslavený Konrád z Piacenzy

„Bůh píše přímo čarami křivými,“ zní jedno portugalské přísloví. Svě o tom věděl i bl. Konrád z Piacenzy, jehož Bůh jednou takovou čarou přivedl k sobě. Jeden jediný okamžik dočista změnil životní dráhu mladého šlechtice a svedl ho z čáry, kterou si dopředu narýsoval dlouhou a hlavně rovnou a přímou.

Konrád Confalonieri se narodil kolem roku 1290 v italském Calendascu nedaleko Piacenzy. Skvělý původ mu zajišťoval spokojené živobytí, nezatížené hmotnými starostmi či nutností vydělávat si na chléb vezdejší vlastníma rukama. Pojal za manželku jistou Eufrosinu, která rovněž pocházela z vyšších kruhů, a zdálo se, že mladý pár si bude užívat bezstarostného života až do smrti, naplňovat ho bude jako celá tehdejší urozená společnost četnými kratochvilemi, mezi něž patřily v případě mužů-šlechticů i rytířské turnaje a hony. Jenže pak došlo k události, která od základu změnila Konrádovo vnímání skutečnosti.

Konrád byl opravdu velkým lovcem před Hospodinem. V lese trávil spoustu času. Jednou takto zahnal zvěř do hustého houští, a za nic na světě ji odtamtud nemohl vypudit. Protože byl netrpělivý, zapálil křoví, aby zvěř vyplašil a přihnal ji pod svůj luk a šíp. Jenže to neměl dělat – vítr se znenadání otočil a brzy byl v plamenech celý rozlehlý hvozd. Konrád, bezmocný proti nezkratitelnému živlu, utekl s pocitem viny na svůj hrad.

Požár po sobě zanechal kolosální spoušť. Obviněn z jeho založení byl jeden chudý vesničan, na nějž narazili lidé podestý (ten, kdo se staral o obranu města) Piacenzy Galeazza Viscontiho, kteří se snažili oheň uhasit. Marně se onen nešťastník hájil, byl dán na mučidla, kde na něm vězňitelé po nelidských torturách vynutili přiznání. Před jistou popravou ho zachránil Konrád, v němž se hnulo svědomí, jemuž se marně snažil uniknout, a přijel do Piacenzy ke svému neuváženému činu se přiznat. Zaplatil městu vzniklou škodu, a ač byl dosti bohatý, stálo ho to takřka celé jmění. Požár to byl totiž opravdu veliký a spáleniště se táhlo, kam až oko dohlédlo.

Konrádovo oko každopádně dohlédlo mnohem dál. Tato událost z roku 1313 se stala přelomovým okamžikem jeho života. Ukončila život bezstarostného bohá-

če a započala život světce. Konrád na jednu začal na vše nahlížet úplně jinak. Ze dne na den jej přestaly těšit všechny světské zábavy, dokonce i lov se mu zprotivil, a začal pravý smysl všeho hledat mimo tento svět. Uvědomil si svou lidskou nepatrnost před Bohem všemohoucím, uvědomil si pomíjivost svou i všeho vůkol a rozhodl se opustit dosavadní životní styl.

Učinil tak se souhlasem manželky Eufrosiny, která prošla během té krátké doby podobným vývojem a která byla přece jen zbožněji založená, takže u ní nešlo o tak zásadní proměnu jako u Konráda. Dá se důvodně předpokládat, že byli v těch měsících skutečně jednou duší, že se navzájem sdíleli se svými niternými prožitky a myšlenkovými pochody. Nasvědčuje tomu skutečnost, že rozdali zbytek společného majetku a rozhodli se oba ve stejný čas (na počátku roku 1315) zasvětit Bohu – Eufrosina vstoupila ke klariskám a Konrád se stal františkánským terciářem a poustevníkem-asketou.

Takto putoval Konrád celým Apeninským poloostrovem. Navštěvoval poutní místa, neustále se modlil a vedl život v přísné kajcnosti. Ani uprostřed mnoha jiných poutníků nemohl ujít pozornosti svým celkovým vyzářováním, jež pulsovalo poznáním, jakého se nedostalo každému. Odplul do Svaté země a na zpáteční cestě učinil delší zastávku na Maltě.

Po několika letech putování dospěl Konrád až na Sicílii, kde byl nejprve přijat do útulku, poté se usadil u kostela Ježíše Krista Ukřižovaného a nakonec si u města Noto vybudoval malou poustevnu, v níž se usadil a v níž žil výhradně z almužny, kterou získával v nedalekých Syra-

kusách, kam jednou týdně chodíval. Jinak se podobně jako jiní poustevníci vytrvale modlil a rozjímal svatá tajemství. Samozřejmě se též postil a prožíval sérii těžkých duchovních bojů s odvčným nepřítelem, se svým tělem a svými myšlenkami. Tyto zápasy dlouho podstupoval, než dosáhl vítězství.

Konrád slyšel moudrosti, která do jeho poustevny lákala zástupy. Lidé k němu přicházeli, aby jej prosili o radu v té či oné věci. Krom toho měl dar prorokování a také uzdravování. Nejčastěji se uvádí případ, kdy svou modlitbou zbavil kýly svého přítele Konráda Sessa (proto je dnes vzýván při onemocnění kýlou), eventuálně jiný, kdy na cestě ze Syrakus uzdravil pouhým znamením kříže nemocné dítě.

Dar nahlížení do budoucnosti mohl zase zúročit pro sebe samého, když předpověděl svou smrt. Tři dny před ní odešel do Syrakus, kde u svého zpovědníka přijal svátost smíření a posléze i Tělo Páně. Potom jej poprosil, aby ho za tři dny navštívil.

Zpovědník mu to slíbil a svůj slib dodržel. Když onoho 19. února 1351 dorazil ke Konrádovi do poustevny, svěřil se mu zbožný poustevník, že co nevidět umře. Ihned poté padl na kolena před křížem, který visel na stěně jeho poustevny, pomodlil se za své dobrodince, opřel se o kříž čelem a před zraky ohromeného kněze vydechl naposledy.

Pochován byl v chrámu sv. Mikuláše v Notu, kde jeho tělo odpočívá dodnes – od roku 1485 ve stříbrné rakvi. V roce 1515 povolil papež Lev X. jeho kult pro syrakuskou diecézi, v roce 1544 jej Pavel III. rozšířil na celou Sicílii a Urban VIII. v roce 1625 pro františkánskou rodinu.

V Ježíši začíná a ožívá přislíbená budoucnost

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

a špinili si ruce v jeho království tak prostým, ale pronikavým způsobem. Stěží přijímáme, že „Boží láska se stává konkrétní a dá se téměř zakoušet v dějinách se všemi jejich tragickými a slavnými zvraty.“ (Benedikt XVI., *Katecheze*, 28. září 2005)

Nezřídka si počínáme jako tito nazaretští sousedé a preferujeme Boha *na dálku*: krásného, dobrého, velkodušného, leč vzdáleného, aby neobtěžoval; „domestikovaného“ Boha. Blízký a každodenní Bůh, přítel a bratr, nás totiž žádá, abychom se učili blízkosti, všednosti a především bratrství. Nechtěl se zjevit andělsky nebo okázale, ale chtěl nám ukázat bratrskou, přátelskou, konkrétní a neformální tvář. Bůh je reálný, protože láska je reálná, Bůh je konkrétní, protože láska je konkrétní. A je to právě „konkrétnost lásky, jež zakládá jeden z podstatných elementů života křesťanů“ (Benedikt XVI., *Generální audience*, 1. března 2006).

Také my můžeme být vystaveni stejným rizikům jako lidé z Nazareta, když se evangelium v našich komunitách chce konkretizovat a začneme říkat: „Nejsou tihle mladíci synové Marie a Josefa, a nejsou to příbuzní toho a toho? Nejsou to ti kluci, které od malička známe? ... Copak tamto není ten, který svým mičem neustále vytloukal okna?“ A ten, kdo se narodil, aby prorokoval a hlásal Boží království, je ohočen a ochuzen. Snaha ohočit si Boží Slovo je záležitostí každého dne.

Také vám, draží mladí, se může stát totéž, pokaždé když se domníváte, že vaše poslání, vaše povolání, dokonce i váš život je příslib, který platí jen pro budoucnost a nemá co do činění s vaší přítomností. Jako by mladí bylo jenom synonymem „čekárny“, kde se čeká, až se přijde na řadu. A „meztím“ pro vás vymýšlíme nebo si sami vymýšlíte nějakou budoucnost v hygienickém balení a bez konsekvencí, dobře stavěnou, zaručenou a zcela zajištěnou. Nechceme vám nabízet laboratorní budoucnost, která je radostí fiktivní a nikoli radostí konkrétní lásky dneška. Touto fiktivní radostí vás „uklidňujeme“ a uspáváme, abyste nedělali rámus, nekladli otázky sobě ani druhým, a nevyvolávali

nejistotu v sobě i v druhých; a „meztím“ vaše přání ztratí výšku, začínají podřimovat a stanou se přízemními, průměrnými a posmutnělymi „vidinami“ (srov. *Homilie na Květnou neděli*, 25. března 2018) jenom proto, že si myslíme nebo myslíte, že ještě nenadešlo vaše *ted'* a že jste příliš mladí, abyste se zapojili do přání a budování zítřka. A tak to odsouváme. Jenže, víte co? Mnohým mladým se to zamlouvá. Prosím vás, pomozme jim, aby se jim to nezamlouvalo a raději žili toto Boží *ted'*.

Jedním z plodů nedávné synody byla bohatost možností setkat se a zejména naslouchat. Bohatost mezigeneračního naslouchání, výměna a uznání, že se vzájemně potřebujeme a musíme se snažit vytvářet kanály a prostory a zapojit se do nich už dnes přáním i budováním zítřka. Nikoli však izolovaně, nýbrž jednotně, vytvořením společného prostoru. Prostoru, který není dárkem ani výhrou v loterii, nýbrž prostorem, o který musíte také zápasit. Vy mladí musíte o svůj prostor zápasit, protože život je dnes. Nikdo ti nemůže slíbit ani jediný zítřejší den, tvůj život je dnes. Musíš se dát v sázku, tvým prostorem je dnešek. Jak na to dovedeš odpovědět?

Vy, draží mladí, nejste budoucnost – všem se líbí říkat, že jste budoucností –, vy však jste přítomnost; nejste budoucnost Boha, jste *Boží ted'*. On vás svolává a volá ve vašich komunitách a obcích, abyste šli a vyhledali prarodiče, dospělé, postavili se na nohy, chopili se společně s nimi slova a uskutečňovali přání, které měl Pán ve vztahu k vám.

Ne zítra, nýbrž *ted'*, protože tam, kde je váš poklad, bude i vaše srdce (srov. Mt 6,21); to, co roznítí vaši lásku, uchvátí nejen vaši představivost, ale zapojí všechno. Bude tím, co vám umožní ráno vstát a pobídně ve chvílích únavy, zlomí vám srdce a naplní vás úžasem, radostí a vděčností. Vnímejte, že máte poslání, a zamilujte si je; na tom všechno závisí (srov. Pedro Arrupe SI, *Nada es más práctico*). Můžeme mít všechno, ale chybí-li nadšení lásky, chybí všechno. Dovolme Pánu, aby nám umožnil se zamilovat!

Pro Ježíše neexistuje žádné „meztím“, nýbrž láska k milosrdenství, která chce proniknout do srdce a získat je. Chce být naším pokladem, protože není „prozatímností“ nebo přechodnou módou, je obdarovávající láskou, která zve k rozdávání.

Je to láska konkrétní, blízká, skutečná; je to sváteční radost, rodící se z rozhodnutí účastnit se zázračného rybolovu naděje a lásky, solidarity a bratrství přes množství pohledů, jež jsou ochromeny a ochromují kvůli strachu a exkluzi, spekulaci a manipulaci.

Bratři, Pán a jeho poslání není v našem životě něčím „prozatímním“, přechodným, není to jen Světový den mládeže, nýbrž náš dnešní život na cestě!

Po všechny tyto dny nás zvláštním způsobem provázelo jako hudební pozadí Mariino *fiat*. Ona nejen uvěřila v Boha a v uskutečnitelnost jeho příslibů, uvěřila Bohu a měla odvahu přisvědčit účasti na tomto Pánovu *ted'*. Pocítila, že má poslání, zamilovala se, a to rozhodlo o všem. Musíte pocítit poslání, zamilujte se, a Pán všechno rozhodne.

Pán jako v nazaretské synagoze – mezi námi, našimi přáteli a známými – znovu povstává a promlouvá k nám: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ (Lk 4,21)

Chcete žít konkrétnost jeho lásky? Vaše svolení ať je vstupní branou Duchu Svatému, aby dal světu a církvi nové Letnice. Staniž se!

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Na cestách pro Boha a pro lidi

Heidi Burkhartová – houslistka, pedagožka, vedoucí mezinárodní pomocné organizace

Je opravdu neuvěřitelné, že moje půvabná přítelkyně z dětských let, Dr. Heidi Burkhartová, která se mi na mnoho let ztratila z očí, je tak odvážná, podnikavá a schopná podstupovat rizika. Nevycházím z údivu, když mi v národní škole *Stella* vypráví jakoby mimoděk dobrodružné příběhy ze svého života. Kolik víry a radosti ji provází jejím pohnutým životem!

Heidi se narodila ve Vídni v rodině hudebníků jako druhé dítě ze tří sourozenců. Jejimi zálibami v dětském věku byly tanec a hra na housle a klavír. Poznaly jsme se při tanci na vídeňské konzervatoři, obě ještě školačky. Byla to krásná doba, která se nám oběma vstřípila do paměti. Tenkrát jsme vystupovaly v Divadle mladých, absolvovaly turné po Německu, cestu na Sicílii na mezinárodní taneční soutěž (kteřou jsme my Rakušanky vyhrály!)..

Dům Heidinych rodičů bych označila jako běžně katolický. Matka byla velmi věřící „velkolepá žena“, otec, hudebník, měl víru spíše zdrženlivou a teprve později ji začal praktikovat. Pro Heidi účast na mši svaté každou neděli byla důležitá. Už během dospívání chodila denně na májové pobožnosti, ptala se, co Bůh od ní chce, kam má zaměřit svůj život. Život v řeholi to ale nebude.

Heidin bratr Ernst, který studoval práva, se později stal knězem. Už jako mladý muž měl velký vliv na své mladší sestry. Ráda vzpomíná: „Dívala jsem se na svého bratra, jak žije. Jeho způsob života mi neuvěřitelně imponoval. Byl atraktivní mladou osobností: sportovně založený, chytrý, přáteli vážený – a to nejenom pro přátelskou povahu, ale protože byl hluboce věřícím člověkem. Mnoho jsem se od něho naučila, aniž by mnoho vyprávěl.“

Bylo jí 16, když od něho v kuchyni při smažení palačinek slyšela o Opus Dei: poselství, jak se setkat ve všedním dni s Bohem, mít ho svým středem a život zaměřit k němu. To ji zasáhlo hluboko „jako elektrická rána. To je pro mne, poznala jsem,“ líčí ještě dnes. Při exerciciích vyprávěl misionář o Opus Dei. Už zase Opus Dei?

Stále častěji nacházela chvíle, aby mluvila s Bohem, a každý den šla na mši. Měla 17, když učinila životní rozhodnutí: Bylo jí jasné, že nezaloží rodinu, ale zůstane sama, aby se dala Bohu k dispozici, aby šla tam, kde ji bude potřebovat. „Toto rozhodnutí bylo správné, bylo dobré.“ Usmívá se a dodává: „Člověk je pak svobodněji použitelný.“ Tak vstoupila k Opus Dei, jehož členové jsou většinou ženatí muži a vdané ženy. V tomto „díle“ se naučila, jak „v bouřlivém všedním dnu neztrácet Boha z očí, uvolnit mu první místo a všechno ostatní uspořádat okolo něho.“

Z toho vyplývají odpovědi na otázky: Kde mě budou potřebovat, co je správné udělat, od čeho musím upustit? Co je tady Boží vůle? Za to „jsem nekonečně vděčná, cítím se být bohatě obdarována. Předávání radosti, kterou jsem směla prožít, bylo pro mě logickým následkem.“ A úkol Opus Dei? „Vytvořit si své svědomí, svoji víru, abych se mohla

Heidi Burkhartová
s dítětem v Čechensku

svobodně rozhodnout. To je výzbroj, jakou jsem dostala, abych se mohla osvědčit na svobodné dráze. Ve svém povolání jsem pak zodpovědná jenom za to, co konám.“ Uvidíme, že ta „divoká dráha“ je někdy skutečně divoká.

Po maturitě studovala Heidi na konzervatoři hru na housle, studium zakončila státní zkouškou a diplomem. Následovala mistrovská třída na hudební akademii.

Pomýšlela na to, že se stane profesionální houslistkou, ale měla ještě mnoho jiných zájmů. Hraní v komorních tělesech a v orchestru provozuje v budoucnu „jenom“ jako hobby. Tenkrát také vyučovala na jedné hudební škole. Celá oblast pedagogiky ji velmi zaujala. Potom co dostala stipendium, šla ve 26 letech do Říma a získala doktorát z filosofie a pedagogiky.

Když se vrátila z Říma, věnovala se mimoškolní výchově mládeže, vybudovala ve Vídni centrum mládeže pro dívky, které bylo svěřeno organizaci Opus Dei. Vrhla se do této práce s velkým nadšením a radostí. Cílem zde je poskytnout mladým lidem dobrou mimoškolní výchovu. „Chceme jim pomoci, aby se stali hodnotnými křesťanskými osobnostmi. Bylo pro nás také důležité opatřit jim dobrý okruh přátel.“ Stovky děvčat – věkem mezi první a osmou třídou gymnázia – využily tuto nabídku.

V této době, na konci sedmdesátých let, se seznamovala s projektem Dolnorakouského pomocného díla skrze rešerše. Tam ji brzy přizvali jako referentku pro témata, jako jsou rodina, výchova, společnost. „Tato čerstvá, nová »nezisková organizace« byla postavena velmi profesionálně v sociální oblasti. Tento fakt a jejich zaměření mne hned přitahovaly.“ Tato práce, nejdříve hlavně v Dolním Rakousku, se brzy intenzivně rozšířila na celé Rakousko. Heidi organizuje a vede kurzy nejrůznějšího druhu, například domácí péče o nemocné, vzdělávání rodičů...

Zajímalo mne, co toto dílo přesně je. V Dolním Rakousku je prý dobře organizovaná sociální služba, domácí péče o nemocné, organizovaná sousedská výpomoc, péče o mládež – k tomu přistupuje služba hlídání dětí přes den.

Heidi se zajímá o oblast managementu, o způsob, jak se vybudovává něco, co slouží sociálnímu účelu. V roce 1988 byla požádána, aby přijala místo generální sekretářky veškerých pomocných služeb na celostátní úrovni. Alternativa ke stabilnímu pobytu v nemocnicích, tedy mobilní péče, už tehdy existovala a byla velmi žádaná. Ta patří teď k Heidiny úkolům.

V roce 1989 bylo rozhodnuto, že v případě nutnosti nabídnou pomoc také v zahraničí. Když padla „železná opona“, brzy poté se obrátilo Polsko na Rakousko o pomoc pro chudé polské rodiny. „Nastartovali jsme krásnou vánoční akci s nákladním autem s humanitární pomocí do Polska. To byl začátek mezinárodního pomocného díla.“

„V roce 1990 byla zveřejněna katastrofa v Černobylu. Tenkrát jsme vybudovali v Bělorusku velkou dětskou nemocnici pro nemocné rakovinou. Naše akce byly vždy rychlou humanitární pomocí, ale vždycky s cílem vzdělávat na tom místě lidi, aby spolupracovali s úřady a institucemi.“ V roce 1991 následovaly rychlé akce během balkánské krize a také v Albánii, Bulharsku. Potom v roce 2003 v irácké válce, v roce 2004 při tsunami – pomoc pro Srí Lanku, Indonésii, Indii, Thajsko...

Jde to ráz na ráz. „Byli jsme jako herci na mezinárodní scéně.“ Prerušila jsem Heidi, abych se zeptala, jestli do těchto krizových oblastí jezdila: „Jezdila jsem všude, bylo to jistě 50 až 60 zemí,“ vypráví docela samozřejmě: na Balkáně, v Jižní Americe, Indonésii... Nic nevynechala.

„Devízou v mojí práci jednatelky trvající 25 let, která se brzy vyhranila jako samostatná odvětví, bylo: pomůžeme, když někde dojde k válce, krizi, nebo tam, kde lidé chtějí znovu vzít život do svých rukou. Pomáháme při výstavbě ve zdravotnictví, v sociální oblasti, při vytváření pracovních míst, při výchově. Když byli tedy »internacionálové« vyzváni, ihned jsem nasedla do letadla a odletěla jsem. Jenom na místě je možné rozhodnout, jaká pomoc je potřebná. Jestliže mám svůj tým informovat a věst, musím přece vědět, o čem mluvím. Často se při tom zúčastňovali lidé ze sdělovacích prostředků, aby se o naší práci vědělo, abychom získali peněžní dary od soukromníků a větší podporu EU nebo jednotlivých zemí.“

Po návratu do Vídně jsme přemýšleli, jaká pomoc se v každém jednotlivém případě musí zorganizovat. „Museli jsme napsat nekonečné množství žádostí, poskytnout mnoho rozhovorů.“ Z toho se vyvinulo mnoho kontaktů po celém světě. Také s církvemi v různých zemích? „Ano, chodím pokud možno každý den na mši svatou,“ vypráví Heidi s úsměvem, „a pokoušela jsem se o to také na

svých nejdívočejších cestách, v nejsilnějších krajinách. V 99 % případů se mi to také podařilo. Katolická církev je opravdu neuvěřitelná.“ Po tsunami, na nejvyšším výběžku Indonésie, ve válečné oblasti, kde byly největší ztráty, se probíla na mši, až se potkala se starým italským

*Heidi Burkhardtová
při jednom z mnoha seminářů*

knězem. Kromě ní byli mše účastní ještě tři další lidé. „Člověk se musí hodně hýbat, googlovat, volat, než se dostane na nějakou mši.“

Je opravdu podivuhodné, co mi zcela nenuceně vypráví: „Také v Íránu, Iráku nebo Pákistánu jsem se dostala na mši. V Bagdádu – byla to dramatická doba v Iráku – jsem měla dojemný zážitek. Popovídala jsem se a uslyšela: Je tam jeden biskup. V katedrále jsem se ptala jednoho kněze, z něhož se vyklubal právě biskup Bagdádu. Vzal mě s sebou a jen se mnou jedinou slavil mši v knihovně častěně latinsky, anglicky a francouzsky.“

Heidi s ním pak měla delší rozhovor a předala mu encykliku o Eucharistii, kterou měla s sebou. To způsobilo velkou radost biskupovi, pastýři chráněnému hrstkou katolíků, který dokument ještě nikdy neviděl a byl velmi dojatý touto ženou, která nevynechala nic, aby mohla přijít na mši svatou.

Heidi vypráví dále: „Ve Tbilisi, v Gruzii, tehdy téměř uzavřené zemi, jsem nikoho neznala, jdu přes ulici a vidím jednu sestru Matky Terezy. Oslovila jsem ji a pak jsem jezdila každé ráno v 6 hodin do bytu sester, kde se sloužila mše...“

„Ty jsi velmi odvážná,“ říkám. Heidi to tak nevidí. „Nikdy jsem se nebála někam jet, vždycky jsem to našla. Ale dobrodušné to bylo velice.“ Ale já obdivuji svoji spíše křehce vypadající přítelkyni

pro její vnitřní mír a žasnu, když dodává, že se cítila být nejenom chráněna a vedena v každé takové choulostivé situaci, ale že také skutečně chráněna byla. Žádná otrava, žádná horečka, žádné onemocnění, žádné přepadení? „Ale ano, byla jsem v několika válečných oblastech (např. v Čečensku, Afghánistánu, Kolumbii, v Iráku, během války v Bosně...). To nebylo právě příjemné – většinou obklopena ozbrojenými lidmi, v pancéřovaných autech, s neprůstřelnými vestami v Iráku atd. Více k tomu nemohu říci, kromě toho, že jsem se snažila profesionálně rozhodnout, při svém jednání vždycky prosit Boha o pomoc a především se také modlit za lidi okolo mne.“

Ve všech těchto letech měla mnoho krásných setkání, při nichž byla také sama bohatě obdarována. „Po tsunami v Indonésii, kdy bylo všechno zničeno, jsme chtěli stavět nemocnici, ale neměli jsme dostatek peněz. Hovořili jsme o tom se starostou. Daroval nám rýžové pole, které však chtěl mít také maďarský Červený kříž. Místo toho, abychom se svěřili, mohli jsme se dohodnout. Ukázalo se, že Maďaři mají více peněz a my zase více know-how. Udělali jsme to společně a byl z toho výborný projekt.“

Vypráví dále: „Člověk si nedokáže představit, co to znamená, když 250 000 lidí přijde o život při tsunami, když nebyl na místě a nemluvil s lidmi. Třeba se zdravotním ředitelem oblasti. Ten mi vyprávěl, že ztratil svoji ženu, své čtyři děti a 100 spolupracovníků, lékařů. Jaké to je utrpení!“

Společně snášet utrpení je součástí Heidiiny zkušenosti, zažít vděčnost je další zkušenost. Třeba v Ingušsku při jejím nasazení v čečenské válce: ledový vítr v jednom táboře, kde byli uprchlíci ubytováni ve vlacích. Po prohlídce mohla poskytnout konkrétní pomoc. K tomu řekla jedna žena: „Teď jsem znovu získala důvěru v Boha a v lidi. Vždyť dosud přišli jenom lidé, kteří fotografovali, potom ale odešli pryč. Vy jste přišli znovu a pomohli nám.“

Pěkné zkušenosti zažili také v arabsky mluvících zemích, třeba v Libyi. „Libya Youth Center v Tripolisu byl jedním z našich nejpěknějších projektů. Tam ošetřujeme válkou a násilím traumatizované mladistvé bez perspektivy, jak by měl život pokračovat. Stavěli jsme centrum

uprostřed města a pečovali o více než 1000 dětí a mladistvých mezi 6 až 25 lety, kteří se zčásti identifikovali podle zbraní, které nesli. Krásné bylo, když se stále znovu dařilo, že se na sebe podívali úplně nově a zbraně odevzdali," ráda vzpomíná Heidi.

Určitě musím povyprávět, co říká Heidi o svých zkušenostech ve zcela ožebračené Albánii, kde probíhají víceleté podpůrné programy. „Velmi jsem tam spolupracovala s tamějším ministrem sociálních věcí, muslimem. Jeho dcera se stala v 17 letech katoličkou. Často mě provázel. Staral se o to, abych dostala každý den auto, které mě ráno dovezlo na mši. Jednou mě odvezl sám a seděl tam při mši vzadu v kostele. Potom se mi velmi dojatý přiznal, že pochopil, že je skutečně pravda všechno, co se tam při mši děje. Viš, lidé jsou všude hledající,“ uzavřela Heidi vyprávění. A myslím si, že už svojí angažovaností a svým přiznáním se ke Kristu, ke kterému docházelo jejími denními návštěvami mše, pomohla Heidi jistě mnoha lidem při tomto hledání.

„Dělala jsem to velice ráda. I když jsme nemohli vždycky přinést velkou materiální pomoc, lidé pochopili, že je to myšleno vážně, že se mohou spolehnout, že nám nejsou lhostejní. Když domorodci viděli, že se mohou na nás spolehnout, chtěli se často také sami stát pro své lidi spolehlivými. Nejpěknější bylo, když jsme po několika letech viděli, jak lidé tam přejímali sami management, založili místní pomocné dílo.“

Heidi Burkhartová v Čechensku

V pohledu nazpět na uplynulých 25 let vyjadřuje Heidi svoji vděčnost: „Touto prací, která se mi moc líbila, jsem se cítila být bohatě obdarována. Přitom jsem si ji vůbec nevyhledala. Vůbec mě to předtím nenapadlo. Ale úplně mi vyhovovala. Bylo fascinující vidět to všechno vyrůstat a sám člověk roste spolu s tím. Měla jsem tam také velké příklady a cítila jsem jako velké privilegium, že se smím na tom účastnit.“ A s úsměvem říká: „Jsem člověk, který rád riskuje, podnikavý typ, rychlý v přemýšlení, hned se vrhám do věci. Proto jsem neskonale vděčná, že pro mne tato práce tak vyplynula.“

Před třemi roky předala Heidi jednatelství mladšímu spolupracovníkovi, ale stále je činná jako konzultantka. Kdo by si myslel, že bude Heidi Burkhartová odpočívat na svých vavřínech, velice se mylí. Už v době mezinárodní pomo-

ci pořádala workshopy. Po několik let působí jako poradkyně v podnikání a je „na volné noze“ certifikovanou koučkou a konzultantkou ve *FranklinCovey-Leadership-Institutu*, v jedné z nejlepších škol v poradenství pro podnikání. V seminářích teď formuje vedoucí řady firem a organizací v managementu, podnikatelské kultuře, vedení týmů. V budoucnu se prý má zapojit do práce na Sicílii, v Curychu, Mnichově a v Bangladéši. „To všechno spočívá ve velmi rozumném obrazu člověka a přivádí účastníky k přemýšlení o prioritách a cílech, o smyslu vlastního života...“

Při její nové činnosti je pro ni výhodné, že sama má 25 let zkušeností a ví, jak věci vypadají v praxi. To se k sobě velmi dobře hodí. Jako koučka přichází znovu do styku s různými lidmi. Mnozí vzdychají pod stejnou zátěží. „Mnohdy jsou tito lidé tolik hnáni nutnostmi, musí stále podávat výkon, že často dochází rychle k vyhoření... Stále znovu se po lidech mnoho žádá, přestože nemají vůbec vzdělání a zdroje pro své úkoly. Chceme lidem ukázat, že sice velmi záleží na vnějších vlivech, ale jsou svobodnými lidmi, a přes to všechno mají možnost volby reagovat na věci, události, požadavky tak nebo onak: nejsi štvanec, ale sedíš u volantu.“

Některý čtenář by se mohl ptát, proč sedím s Heidi Burkhartovou ve škole. Rodiče, kteří založili mateřskou školu *Stella*, se před dvěma roky ptali, jestli by založení takové školy mohlo pomoci. Nakonec měli pedagogické zázemí a zkušenosti s organizací projektů. „Považovala jsem za fascinující a skvělé vyvinout v Rakousku něco takového. Inovativní škola vedená v křesťanském duchu, to je něco, co si mnozí rodiče přáli.“

Heidi je obdivuhodným příkladem vyvážené lásky k Bohu a k lidem, když říká: „Moje poslední adresa je prostě Bůh. Dostala jsem hřivny, které bych chtěla použít ke slávě Boží tak, jak je to možné. A kontakt s lidmi ať je mi k tomu pomocným prostředkem. To z toho právě všechno velmi krásně vyplynulo.“

Kdyby se stala houslistkou, byla by její motivace stejná, jak říká: „Dělat lidem radost a přispívat ke cti Boží.“

Z VISION 2000 - 6/2018
přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 6,17.20-26

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil z hory a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl: „Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí

ze svého středu, potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům. Ale běda vám, boháčů, neboť už máte své potěšení. Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům!“

Panna Maria a katolická církev

Z knihy *Mystické Město Boží*, svazek IV. – *Korunování*

KAPITOLA XVIII.

Jak se během posledních dnů zvěštovalo přání a touha nejsvětější Marie vidět Boha; Maria se loučí s posvátnými místy a katolickou Církví; Matka Boží ustanovuje v přítomnosti Nejsvětější Trojice svou závěť
(úryvek z kapitoly)

719. Zbožná Královna se rozhodla před svým odchodem do nebe rozloučit se se svatými místy, a když získala svolení svatého Jana, opustila spolu s ním a tisícem andělů své strážné dům. I když Ji tato svrchovaná knížata doprovázela při všech jejich pochůzkách, činnostech a cestách, aniž by se od Ní od okamžiku jejího narození na chvíli vzdálila, zjevila se Ji v této situaci ve větší kráse a lesku, jako by cítila zvláštní radost z toho, že Ji už vidí na začátku její poslední cesty, do nebe. Nebeská Kněžna odložila všechna pozemská zaměstnání se záměrem vstoupit na cestu do své skutečné a pravé vlasti. Navštívila všechna památná místa našeho vykoupění, přičemž každé označila množstvím vělých slz, když se smutkem vzpomínala na to, co na těchto místech musel její Syn vytrpět. Horlivě při tom obnovovala vroucí skutky lásky a prosila za všechny věřící, kteří se zbožností a úctou navštíví tato svatá místa během budoucích věků Církve. Na Kalvárii zůstala delší dobu, přičemž vyprošovala od svého božského Syna plnost účinků jeho vykupitelské smrti pro celé to množství duší, které bylo vytrženo ze záhuby. Horlivost její nevýslovné lásky se během této modlitby zvýšila do té míry, že by Ji připravila o život, pokud by nebyl udržován Boží mocí.

720. Pak její božský Syn sestoupil osobně z nebe a zjevil se Ji na tomto místě své smrti. Jako odpověď na její prosby Ji řekl: „Má Matko, Holubičko a Spolupracovnice na díle lidského vykoupění, tvé prosby došly k mému sluchu a dotkly se mého srdce. Slibuji Ti, že budu k lidem nejvýš velkorysý a budu je stále osvobozovat prostřednictvím ctností a milostí, aby si mohli svou svobodnou vůlí vysloužit slávu, kterou jsem pro ně získal svou

krví, pokud nebudou tímto štěstím svévolně pohrdat. V nebi budeš jejich Prostřednicí a Obhájkyní, přičemž všechny, kteří získají tvou přímluvu, naplním svými poklady a nekonečným milosrdenstvím.“ Tento slib Pán tedy obnovil na tomto místě, kde nás vykoupil. Nejsvětější Panna padla k jeho nohám, vzdala Mu díky a prosila Ho při jeho předrahé a krvavé smrti, aby Ji udělil své poslední požehnání. Pán Ji ho udělil, potvrdil všechny své královské sliby a vrátil se znovu na pravici svého věčného Otce. Utěšena ve své milující trýzni, pokračovala nejsvětější Maria ve svých modlitbách, políbila zemi na Kalvárii a klaněla se jí a řekla: „Svatá země a posvěcené místo, i z nebe na tebe budu shlížet s úctou, ponořena ve světle, které vše zjevuje ve svém Prameni a Počátku a ze kterého vyšlo Boží Slovo, aby tě obohatilo ve svém nesmrtelném těle.“ Pak znovu vybědla svaté anděly, aby Ji pomáhali pečovat o toto posvatné místo a aby vnukali svaté myšlenky všem věřícím, kteří je se zbožností navštíví, aby tak pochopili a náležitě ocenili to obdivuhodné požehnání vykoupění vykonané na tomto místě. Pověřila je také obranou těchto svatých míst, a pokud by se lidé nestali v důsledku své opovržlivosti a svých zločinů této ochrany nehodnými,

bezpochyby by tito svatí andělé zabránili zneuctění těchto míst pohany a bezvěrci. Ale dokonce i v současnosti je stále chráněno různými způsoby.

721. Královna požádala také strážné anděly posvátných míst a Jana Evangelistu při tomto posledním loučení o požehnání a pak se vrátila do své modlitebny, přičemž prolévala slzy nejněžnější lásky nad tím, co na zemi tolik milovala. Tam padla na svou tvář a vroucně se modlila za Církev tak dlouho, dokud Ji Pán v nepřímé vizi neujistil, že její prosby na trůnu svého milosrdenství slyšel a schválil. Aby svým skutkům udělila poslední punc svatosti, požádala Pána o svolení rozloučit se s Církví slovy: „Vznešený a nejvyšší Bože, Vykupiteli světa, Hlavo svatých a předurčených, Ty, který ospravedlňuješ a oslavuješ duše, jsem dítě svaté Církve, zasazené a vykoupené tvou krví. Uděl mi, ó Pane, svolení rozloučit se s touto milovanou Matkou a se všemi mými bratry, tvými dětmi, které k ní patří.“ Byl Ji sdělen souhlas Pána, pročež se obrátila k mystickému tělu Církve, které se slzami soucitu takto oslovila:

722. „Svatá katolická Církví, která se budeš v budoucnosti nazývat římskou, má matko, paní a pravý poklade mé duše, ty jediná jsi mi byla útěchou v mém vyhnanství, útočištěm a úlevou v mých pracích, mým osvěžením, radostí a nadějí. Ty jsi dávala správný směr na mé cestě, v tobě jsem žila, jsouc poutnicí do své vlasti, a ty jsi mě živila od chvíle, kdy jsem v tobě obdržela svou existenci v milosti skrze tvou hlavu, Ježíše Krista, mého Syna a Pána. V tobě jsou poklady a bohatství jeho nekonečných zásluh, ty budeš pro jeho věrné děti bezpečnou cestou do zaslíbené země a ty je budeš chránit na jejich nebezpečné a obtížné pouti. Ty budeš paní národů, které ti budou povinovány úctou. V tobě jsou bohaté a neocenitelné skvosty starostí, úsilí, urážek, útrap, muk, kříže a smrti, které jsou všechny posvěceny tím, co vykonal a vytrpěl můj Pán, tvůj Předchůdce, Pán a Hlava, a které jsou vyhrazeny pro jeho významnější služebníky a nejmilejší přátele. Ty jsi mě ozdobil

a obohatila svými klenoty, abych mohla uzavřít sňatek s Ženichem, ty jsi mě učinila bohatou, prosperující a šťastnou, ty v sobě uchováváš svého Tvůrce v Nejsvětější svátosti. Má šťastná matko, bojující Církvi, jsi bohatá a oplýváš poklady! Tobě jsem vždy vyhradovala své srdce a svou starostlivost. Nyni však nastal čas, abych se s tebou rozloučila a opustila tvou milou společnost, abych mohla dojít do cíle své cesty. Učiň mě podílnicí na tvých velkých dobrech, umyj mě dokonale nejsvětější Beránkovou krví, která je v tobě uchovávána jako mocný prostředek k posvěcení mnoha světů. Tisíckrát bych obětovala svůj život, abych k tobě přivedla všechny národy a všechna pokolení smrtelníků, aby mohli užívat tvé poklady. Má milovaná Církvi, má cti a slávo, nyní tě ve smrtelném životě opustím, ale ve věčném životě tě najdu radostnou v bytí, které bude obsahovat vše dobré. Z toho místa budu na tebe shlížet s láskou a stále se modlit za tvé rozšíření, prospěch a pokrok.“

723. Tak se nejsvětější Maria rozloučila s mystickým tělem svatě římskokatolické Církve, matkou věřících, aby všichni, kdo o Ní uslyší, mohli z jejich něžných slz a slov pochopit, v jaké úctě, lásce a vážnosti měla tuto svatou Církev. Po tom, co se takto rozloučila, se velká Paní a Matka moudrosti připravovala formulovat svou závěť a poslední vůli. Když vyjevila toto své nejvyšší moudré přání Hospodinovi, ráčil je schválit svou královskou přítomností. Proto Nejsvětější Trojice sestoupila v doprovodu nesčetného množství andělů do modlitebny své Dcery a Nevěsty. Když se Královna poklonila nekonečné Boží Bytosti, uslyšela hlas, který k Ní promluvil: „Naše vyvolená Nevěsto, vyslov svou poslední vůli podle svého přání, my ji pak schválíme a beze zbytku vykonáme svou nekonečnou moc.“ Nejmoudřejší Matka se nejdříve hluboce pokořila, přičemž se snažila poznat vůli Nejvyššího dřív, než vyjví svou vlastní. Pán vyhověl jejímu skromnému přání a Osoba věčného Otce Jí řekla: „Tvá vůle bude pro mne milá a přijatelná, protože Ti při odchodu z tohoto smrtelného života nechýbí nic ze zásluh a dobrých skutků, takže neexistuje důvod, proč bych Ti měl něco odepřít.“ Stejně Ji povzbudil také Syn i Duch Svatý. Jím nejvíce požehnaná Maria pak formulovala svou poslední vůli takto:

724. „Nejvyšší Pane a věčný Bože, já ohavný zemský červ Tě vyznávám a adoruji s veškerou úctou své duše jako Otce, Syna a Ducha Svatého, tři různé Osoby jedné nerozdílné a věčné podstaty, nekonečné ve vznešenosti, vlastnostech a dokonalosti. Vyznávám Tě jako jediného pravého Stvořitele a Toho, jenž zachovává vše, co má být. Ve tvé královské přítomnosti prohlašuji a pravím, že má poslední vůle je tato:

Ze statků smrtelného života a tohoto světa nemám nic, co bych mohla odkázat, protože jsem nikdy nevladla ani nemilovala nic kromě Tebe, který jsi mě dobro a všechno můj majetek. Nebí, hvězdám, planetám, žvlům a všemu tvorstvu vzdávám díky, protože mě bez mých zásluh podporovaly. Žádám je a přeji si, aby Ti sloužily a chválily Tě na svých postech a ve službách, které jim byly přiděleny, a aby i nadále podporovaly mé bratry a bližní. Aby to mohly dělat mnohem lépe, vzdávám se a předávám lidstvu vlastnictví, pokud je to možné, i vládu, kterou mi tvá Velebnost nad těmi nerozumnými tvory udělila, tak aby nyní mohly sloužit a podporovat mé bližní. Dvě tuniky a plášť, které mi sloužily jako oděv, odkazuji Janovi, aby s nimi naložil podle svého přání, protože ho považuji za svého syna. Své tělo odkazuji zemi, kterou žádám, aby je znovu přijala ke tvé službě, protože ona je společnou matkou a slouží Ti jako tvé stvoření. Svou duši, zbavenou těla a všech viditelných věcí, můj Bože, odevzdávám do tvých rukou, aby Tě mohla milovat a chválit po celou věčnost. Své zásluhy a všechny poklady, které jsem získala prostřednictvím

tvé milosti, své práce a svého úsilí, odkazuji svaté Církvi, mé matce a paní, jako svou pozůstalost jediné dědičce a s tvým svolením je do ní ukládám s přáním, aby byly mnohem větší. Nade vše si však přeji, aby sloužily oslavě tvého svatého jména a pomáhaly plnit tvou vůli na zemi tak, jako je plněna v nebi, a aby všechny národy poznaly, milovaly a ctily Tebe, pravého Boha.“

725. „Na druhém místě obětuji tyto zásluhy také za mé pány apoštoly a kněze, ty současné i ty budoucích věků, tak aby jim tvá nevýslovná dobrotivost pomohla stát se tvými služebníky hodnými svého úřadu a stavu, plnými moudrosti, ctnosti a svatosti, kteří mohou vzdělávat a posvěcovat duše vykoupené tvou krví. Na třetím místě je obětuji za duchovní dobro svých věrných služebníků, kteří mě vzývají a volají s úmyslem získat tvou ochranu, milost a pak věčný život. Na čtvrtém místě si přeji, aby Tě mé zásluhy a činy přiměly k milosrdenství vůči všem hřešícím Adamovým dětem, aby se mohly oprostít od svého hříšného stavu. Od této hodiny navrhuji a toužím po tom, abych mohla ve tvé božské přítomnosti pokračovat ve svých modlitbách za ně tak dlouho, dokud bude svět existovat. To je, Pane a můj Bože, má poslední vůle, která vždy podléhá tvé vůli.“ Po uzavření této Královny závěti ji Nejsvětější Trojice schválila a potvrdila a Kristus, náš Vykupitel, jakožto Zmocněnec ke všemu, vše dosvědčil, když do srdce své Matky zapsal tato slova: „Ať je to provedeno tak, jak si přeješ a jak jsi rozhodla.“

726. Pokud bychom my, Adamovy děti, a zejména my, kteří jsme se narodili v Zákoně milosti, neměli vůči nejsvětější Marii jiný závazek než děkovat za to, že jsme byli ustanoveni dědici jejich nesmírných zásluh a všeho toho, co je uvedeno v této krátké a tajemné závěti, nebudeme Ji moci nikdy splatit náš dluh, i kdybychom za to obětovali svůj život a snášeli všechna utrpení nejdůležitějších mučedníků a svatých. Nechci je srovnávat s nekonečnými zásluhami a poklady, které Církvi zanechal Kristus, náš Spasitel, protože to není možné. Ale jakou omluvu nebo záminku mají zavržení, kteří nevyužívají ani jedněch, ani druhých zásluh? Všemi zásluhami pohrdají, zapomínají na ně a promarňují je. Jaké bude jejich utrpení a zoufalství, až bez

účinku dojdou k poznání, že kvůli chvilkovému potěšení ztratili navždy tak velká požehnání a poklady? Ať uznají právo a spravedlnost, podle kterých budou potrestáni a zavrženi Pánem a jeho milující Matkou, těmi, jimiž ve své pošetilé troufalosti pohrdali. [...]

PONAUCENÍ, KTERÉ MI DALA NEJSVĚTĚJŠÍ KRÁLOVNA ANDĚLŮ, MARIA

728. Má dcero, protože obdivuješ mou úctu a lásku ke svaté Církvi, přejí si být ti nápomocná při utváření tvého nového vztahu úcty a lásky k ní. Ty ve svém smrtelném těle nemůžeš pochopit, co se dělo v mé duši při pomýšlení na Církev. Kromě toho, co jsi už pochopila, uvidíš víc, pokud vezmeš do úvahy to, co hýbalo mým srdcem, totiž láskyplné skutky mého božského Syna v zájmu svaté Církve. Ty by měly být předmětem tvého rozjímání ve dne v noci, protože z toho, co Kristus pro Církev udělal, můžeš vycítit velikost jeho lásky k ní. Aby se mohl navždy stát hlavou Církve a předurčených na tomto světě (Kol 1,18; Řím 8,29), sestoupil z lůna věčného Otce a přijal na sebe tělo v mém lůně. Ve snaze znovu získat své děti (Lk 19,10), ztracené prvním Adamovým hříchem, přijal smrtelné tělo schopné utrpení. Aby nám mohl zanechat příklad svého bezúhonného života a pravdivého, spásonosného učení (1 Petr 2,21), žil a rozmlouval s lidmi třicet tři léta (Bar 3,38). Aby je účinně vykoupil a vysloužil jim nekonečné požehnání milosti a slávy, které si oni sami nemohli vysloužit, nejvyšší krutě trpěl, prolil svou krev přijetím nejbolestnější a strašlivé smrti na kříži (Flp 2,8). Aby po jeho smrti z jeho svatého těla mohla mysticky vzejít jeho Církev, dopustil, aby bylo jeho tělo probodeno kopím (Jan 19,34).

729. Protože se věčnému Otci tak velice zalíbil svým životem, umučením a smrtí, ustanovil Spasitel ve své Církvi oběť těla a krve (Lk 22,19), aby v ní žila jeho památka a aby ji věřící mohli obětovat božské Spravedlnosti jako smírnou a pokojnou oběť. Současně si Pán přál být díky ní stále přítomen ve své Církvi jako Svátost pro duchovní obživu svých dětí, zdroj milosti a posila na cestu do věčnosti a záruka věčného života. Kromě toho poslal své sva-

*Knihu lze objednat
prostřednictvím zásilkové služby
MCM s. r. o. - kontakt
na poslední straně Světla.
Váz., A5, 488 stran, 378 Kč*

té Církvi Svatého Ducha, aby ji obohatil svými dary, svou moudrostí a příslibem, že ji bude stále řídit, spravovat a chránit před pochybením, nejistotou a nebezpečím (Jan 15,26). Obohatil ji všemi zásluhami svého života, utrpení a smrti, které věřícím uděluje skrze svaté svátosti, poskytl vše, co lidé potřebují od svého narození až do smrti pro očistění od hříchů, setrvání v milosti, obranu proti démonům a jejich přemáhání zbraněmi jeho Církve i pro potlačování jejich vlastních přirozených vášní. Zároveň jmenoval vhodné a schopné služebníky, kteří by všechna ta požehnání věřícím rozdávali. V bojující Církvi důvěrně komunikuje se svatými dušemi, dává jim podíl na svých skrytých a tajných milostech, koná pro ně divy a zázraky, pokud to slouží jeho oslavě, bere na sebe jejich práci, vyslýchá jejich modlitby, které k Němu vysílají za sebe i za jiné, aby tak zachoval společenství svatých.

730. Zanechal v Církvi také jiné prameny světla a pravdy, svatá evangelia a spisy napsané z vnuknutí Svatého Ducha, usnesení svatých církevních sněmů i důvěryhodné a starobylé tradice. Ve vhodném čase posílá své Církvi svaté učitele plné moudrosti. On poskytuje dostatek učitelů, učenců, kazatelů a služebníků. On šíří dobré jméno Církve prostřednictvím svých obdivuhodných světců, zkrásluje ji různými řeholními řády, v nichž se pěstuje

je a udržuje dokonalý apoštolský život. Řídí ji prostřednictvím mnoha hodnostářů a prelátů. Pro to, aby mohli všichni spolupracovat v souladu a svornosti, podřídil ji nejvyšší hlavě, římskému papeži, který je jeho zástupcem s plností nejvyšší a božské autority jako hlava tohoto mystického a nejvyšší

krásného těla. Tohoto zástupce Pán stále obhajuje a chrání proti všem mocnostem světa a pekelných propastí a bude to dělat až do konce světa (Mt 16,18). Jedním a ne nejmenším ze všech těch požehnání, která udělil své milované Církvi, bylo, že mne v ní ponechal po svém podivuhodném Nanebevstoupení, aby skrze mé zásluhy a mou přítomnost mohla být šířena a spravována. Od té doby stále pokládám a vždy budu pokládat tuto Církev za svůj majetek, neboť Nejvyšší mi ji svěřil jako dar a přikázal mi, abych se o ni starala jako její Matka a Paní.

731. To, má nejdražší, jsou největší minulé i současné důvody a motivy mé lásky ke svaté Církvi, které jsem ti vyjevila, a přejí si, aby tvé srdce povzbudily a roznitily pro horlivé konání všeho, co se tě týká jako mé učednice, dcery mé i svaté Církve. Miluj ji, respektuj a cti ji z celého svého srdce, užívej jejich pokladů, shromažďuj bohatství nebes, která jsou uložena spolu s jejím Zakladatelem v jeho Církvi. Snaž se sjednotit ji se sebou a sebe s ní, protože v ní najdeš své útočiště a spásu, útěchu ve svém úsilí, naději ve svém vyhnanství, světlo a pravdu, které tě povedou ve tmách tohoto světa. Přejí si, abys pro tuto Církev pracovala po celý zbytek svého života, protože to je záměr, kvůli kterému ti bylo dáno bytí. Tak mě budeš napodobovat a následovat v mé neúnavné starostlivosti o Církev na zemi. To je tvé největší štěstí, za které jsi zavázána věčnými dky. Přejí ti, má dcero, abys nezapomněla na to, že jsem s touto touhou a záměrem vynaložila velkou část pokladů Církve proto, abys mohla napsat můj životopis, a že tě Pán vyvolil jako nástroj a tajemnici těchto tajemství a skrytých svátostí, aby bylo jeho jméno ještě více oslaveno.

*Z knihy Mystické Město Boží.
Svazek IV. - Korunování. Str. 437-445.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2016*

RAKOUŠTÍ CISTERCIÁCI OTEVÍRAJÍ NOVÝ KLÁŠTER NA SRÍ LANCE

Opat kláštera Heiligenkreuz, Maximilian Heim, slavil 17. ledna ve srílanské arcidiecézi Colombo oblačku dvou noviců, kteří vstupují do cisterciáckého společenství. V následujícím týdnu na témže asijském ostrově posvětil nový cisterciácký klášter, který byl vystaven díky rakouským donacím, uvádějí webové stránky kláštera „v srdci Videňského lesa“.

Obláčka se konala o liturgické památce sv. Josepha Vaze, indického oratoriana a misionáře na Srí Lance, jíž je patronem. Nový cisterciácký klášter zaujal místo někdejší kokosové plantáže, vzdálené pouhých několik kilometrů od mořského pobřeží, a v bezprostředním sousedství poutního kostela.

V klášteře Heiligenkreuz se počítá s tím, že nová fundace přispěje k současnému rozvoji katolické církve v Asii. Opat Heim si vybral za novicmistra mladého Srílančana, který v osmnácti letech konvertoval z buddhismu ke katolické víře. Jeho dobrý vztah k mládeži dosvědčuje nynější oblačka dvou nových spolubratrů a řada žádostí místních obyvatel o kandidaturu.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Z BAZILIKY V APARECIDĚ SE STANE BIBLE POD ŠIRÝM NEBEM

Mariánská bazilika v jihobrazilské Aparecidě se změní v největší Bibli pod širým nebem na světě. Jak sdělila správa poutního místa, jezuita Marko Ivan Rupnik ozdobi vnější fasády baziliky čtyřmi výraznými biblickými obrazy. Západní křídlo tak zaplní výjevy z dějin stvoření, východní loď zase obraz Posledního soudu. Na jižní stěně baziliky by měl návštěvník v blízké budoucnosti spatřit Ježíšovo zmrtvýchvstání, zatímco na jejím severním křídle odchod Izraelitů z Egypta. Právě na tomto posledně jmenovaném obrazu začne slovinský jezuita pracovat v červenci tohoto roku. Dodejme, že bazilika v Aparecidě, posvěcená roku 1980, je druhým největším katolickým kostelem na světě (173 m dlouhá, 168 m široká a 40 m vysoká). Uchovává sošku černé Madony z Aparecidy, kterou roku 1717 našli rybáři v místní řece.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (43)

7. Prorocství (Dokončení)

Dne 13. dubna 1970 „se mi zdálo, že se nacházím v jeskyni a Panna Maria mi ukazuje jeden náhrdelník. Pak se podívám lépe a hle, je to růženec; беру ho, přináším domů a modlím se za všechny. Toto dopoledne jdu po práci vykonat návštěvu na poděkování do jeskyně. Není zde nikdo, ani otec Gentile, ani jiní. Jdu k Panně Marii a, aniž bych myslel na sen, modlím se růženec. Abych ho dokončil, jdu se procházet kolem a... překvapení! Nacházím tentýž růženec ze snu zavěšený na krucifixu.“

Ještě bizarnější se jeví další událost, která se odehrála ve třech etapách mezi červencem a zářím 1971. V noci 31. července „se mi zdál nadmiru zvláštní sen. Viděl jsem člověka, který mi hovořil o duších v očistci a že měl zapotřebí pomoci, jakou duše dostávají od nás, protože jsou v duchovní nouzi. A když to řekl, předává mi tři lebky a říká: »Hle, to jsou ti, kdo mají zapotřebí pomoci a kdo ti pomohou nejenom rozjímat o smrti, ale také snášet utrpení, která přijdou. Budou hrozná, ale tyto tři ti je pomohou překonat.« Beru tři lebky a modlím se za ony ubožáky, protože cítím v sobě, že mají velmi zapotřebí modliteb. Chtěl bych, aby začali mluvit a měli účast na mém každodenním životě. Chtěl bych vědět, kdo jsou, ale budím se naplněn hrozným dojmem.“

Dne 23. srpna bratr Tito, jeden ze členů komunity *Sacri*, „vstoupil a říká mi, že přinesl krásný dárek, po kterém jsem tolik toužil. Dívám se na něj se zvědavostí a nemohl jsem se dočkat toho, až uvidím, co tento dárek je. Jsem zticha a čekám. Po skončení oběda se objevuje s balíkem, rozbaluji ho a vypadávají z něj tři lebky. Zůstávám zkoprnělý, jak se říká, a uvažuji o snu. Jsou to tedy skutečně duše, které mají zapotřebí modliteb.“

Nakonec dne 7. září „mám ještě jeden sen o duších v očistci. Objevují se přede mnou tři osoby, mluví k mému srdci a říkají mi: »My jsem ti tři, kterým náležejí lebky, jichž jsi ty nyní držitelem.« Mluvil jen jeden za všechny tři. »My jsem vstoupili do ráje a jsme v nebeské slávě, bylo

však třeba tolik trpět a strádat, dokud jsme neměli na našich lebkách požehnané birety a mnohé modlitby.«“

8. Nauka a kněžstvo (První část)

„Když se mluví o snech a zjeveních, všichni naslouchají s otevřenými ústy; když se mluví o nauce,⁽¹⁾ všichni nebo takřka všichni odcházejí, protože nauka vyžaduje lepší život.“ To si Cornacchiola poznamenal do svého deníku dne 5. srpna 1989 a může se zdát, že je to hořké konstatování: avšak ve skutečnosti se jedná jen o slovní vyjádření dlouhé zkušenosti s tisíci lidmi, kteří v průběhu desítek let z různých důvodů vstoupili do kontaktu s ním.

Bruno totiž zakoušel bolest, jak „když se nevěří v nadpřirozeno, a to se nazývá jménem nevěry“, tak „když se věří příliš, a to se nazývá důvěřivost“. To, co je zapotřebí, shrnoval, „je víra, která roste v srdci skrze poznání a skrze lásku, jež tě pobádá ke službě druhým, dává ti pocíťovat, jak se proměňuješ v srdci, a přetváří tě z člověka tělesného v pravého člověka duchovního a tvé kamenné srdce v srdce z masa, které miluje, věří a doufá ve službu bližnímu z lásky Boží.“ Je to cesta spočívající podstatně ve třech etapách: „žít pravdu napodobováním Slova života; pozdvihovat duchovní duši do nebe; následovat Ježíše, pravý vzor pokorného života.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Naukou se zde myslí nauka o víře a mravech (*doctrina de fide et moribus*), tedy to, co Bůh zjevil; co je jako zjevené od Boha obsaženo v Písmu svatém a posvátné Tradici a skrze ně živým způsobem předáváno z pokolení na pokolení a co je jako takové střeženo, vykládáno a k věření předkládáno učitelským úřadem církve neboli magisteriem. [pozn. překl.]

Duchovní cvičení na Velehradě 2019

22. 9. – 27. 9. Kněžské exercicie	Mons. Pavel Posád
13. 10. – 18. 10. Kněžské exercicie	P. Jacques Philippe
20. 10. – 25. 10. Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
3. 11. – 8. 11. Kněžské exercicie	P. Józef Augustyn, SJ
17. 11. – 22. 11. Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
8. 3. – 10. 3. Duchovní cvičení (nejen)
pro členy Matice svatoantonínské	P. Lev Eliáš
12. 3. – 15. 3. Duchovní cvičení
pro zaměstnance Charity	Mons. Bohumír Vitásek
13. 3. – 16. 3. Postní duchovní obnova
pro všechny	P. Miloslav Kabrda, SDB
18. 3. – 20. 3. Duchovní cvičení
pro kostelníky a akolyty	Mons. Vojtěch Šíma
22. 3. – 24. 3. Rekolekce pro katechety
a animátory farních společenství	P. Libor Churý
25. 3. – 27. 3. Postní duchovní obnova pro seniory	Centrum pro rodinný
život Olomouc
29. 3. – 31. 3. Duchovní cvičení
pro kostelníky a akolyty	P. Jan Szkandera
5. 4. – 7. 4. Víkendová duchovní obnova
pro všechny, kteří pečují o kostel	Mons. Vojtěch Šíma
11. 4. Jednodenní duchovní obnova
pro zaměstnance Charity	Mons. Vojtěch Šíma
10. 5. – 12. 5. Duchovní obnova pro lektory
a všechny zájemce o Boží slovo
v praktickém životě	P. Marián Pospěcha
23. 5. – 26. 5. Duchovní obnova pro všechny	P. Pavel Hofírek
30. 5. – 2. 6. Duchovní cvičení pro všechny	Mons. Vojtěch Šíma
3. 6. – 6. 6. Duchovní obnova pro všechny
(pořádá <i>Česká republika pro Ježíše</i>)	P. Dušan Monček
23. 6. – 29. 6. Duchovní cvičení pro řeholní sestry	P. Adam Rucki
21. 7. – 25. 7. Duchovní cvičení pro všechny	Mons. Aleš Opatrný
25. 7. – 28. 7. Duchovní cvičení
pro lékaře a zdravotníky	Mons. Aleš Opatrný
4. 8. – 7. 8. Duchovní cvičení
pro pedagogy a katechety	P. Jan Gacík, SDB
18. 8. – 22. 8. Duchovní cvičení pro všechny,
téma: Boží slovo v životě křesťana	Mons. Josef Žák
25. 8. – 30. 8. Duchovní cvičení
pro vysokoškoláky	P. Michal Altrichter, SJ
4. 9. – 7. 9. Duchovní cvičení pro všechny	P. Miloslav Kabrda, SDB
11. 10. – 13. 10. Víkend pro seniory	Centrum pro rodinný
život Olomouc
8. 11. – 10. 11. Duchovní obnova pro všechny	P. Pavel Hofírek
28. 11. – 1. 12. Adventní duchovní cvičení	Mons. Vojtěch Šíma
1. 12. – 5. 12. Adventní duchovní cvičení	P. Antonin Dąbrowski, OFM

Bližší informace naleznete na internetových stránkách www.stojanov.cz.

Kontaktní údaje: Římskokatolická duchovní správa Stojanov,
Salašská 62, 687 06 Velehrad • e-mail: velehrad@stojanov.cz,
tel. 572 571 420 nebo 733 741 896.

NEJVYŠŠÍ SOUD POTVRDIL PROPUSTĚNÍ ASIE BIBI

Nejvyšší soud v lednu letošního roku rozhodl, že pákistánská křesťanka Asia Bibi může opustit zemi. Osvo-
bozující rozsudek vynesený 31. října
loňského roku tak nabyl definitivně
právní moci poté, co si skupina isla-
mistických aktivistů, nespokojených
s jejím propuštěním, třídními po-
uličními manifestacemi vynutila do-
volání k nejvyššímu soudu, podané
muslimským předákem Qari Salaa-
mem. Bibi in advokát Saif ul Malook,
který musel z bezpečnostních důvodů
opustit zemi, se vrátil do Islámábádu,
aby byl přítomen přelíčení, které pro-
bíhalo za maximálních bezpečnost-
ních opatření. Budova soudu byla ob-
klíčena policií a armádou.

Asia Bibi, která byla podle záko-
na o rouhání odsouzena před deví-
ti lety k trestu smrti za to, že údajně
„urazila Mohameda“, byla od listo-
padu loňského roku na svobodě spo-
lu s manželem, ale žili v utajení pod
ochranou policie. Nyní tedy mohou
z Pákistánu vycestovat. Jejich pět dcer
již obdrželo azyl v Kanadě. Poprvé
po devíti letech vězení tak bude mo-
ci být celá rodina spolu. Nebude to
však snadné, neboť i mnozí světoví
politici se obávají, že život Asie Bibi
bude ohrožen islamistickými radiká-
ly i nadále. Proto bude potřeba vel-
ké diskretnosti a neustálých modli-
teb i nadále.

Za osvobození Asie Bibi se anga-
žovala také Papežská nadace ACN
– Pomoc trpící církvi. Její generální
sekretář Philipp Ozores vyjádřil nad
rozhodnutím soudu obrovskou radost:
„Tato chvíle je rovněž chvílí obrovské
naděje pro všechny trpící a pronásle-
dované křesťany v celém světě. Jen
v samotném Pákistánu je ve vězení
kvůli své víře 177 křesťanů, kteří na-
dále potřebují naše modlitby a podpo-
ru.“ Dodejme: Je to naše křesťanská
povinnost v rámci svých možností se
angažovat, když ne jinak, aspoň pravi-
delnou modlitbou za trpící spolubra-
try a spolusestry ve víře.

Podle zpráv tiskových agentur

Pondělí 18. 2. 2019

6:05 Klapka s ... (28. díl): Josefem Hradeckým **7:10** V pohorách po horách (49. díl): Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy **7:20** Outdoor Films s P. Darkem Sputem a Martinem Kráčalíkem (70. díl): Mustang **9:00** Živě s Noe [P] **9:05** Jak potkávat svět (62. díl): S Ladislavem Moravetzem, jeho manželkou Ester a synem Matyášem **10:35** Bible pro Severní Koreu **11:10** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Diakonie ve Valašském meziříčí – Žijeme tu s vámi! **13:00** Křižovatka v Příchovicích **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **15:35** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (1. část) **17:15** Víra do kapsy: Je svatost pro každého? **17:35** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlášky (117. díl): Keď sem išel z rána **18:35** Hermie a přítel v nouzi **18:45** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **19:15** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry [P] **21:00** Hovory z Rekovic: Martin Kocián **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Cyril Höschl – Umění a (neuro)věda **23:20** Terra Santa News: 13. 2. 2019 **23:45** Kulatý stůl: Jak na výchovu **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 19. 2. 2019

6:05 V souvislostech **6:25** Muzikanti, hrajte **7:00** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [P] **9:05** Noční univerzita: Cyril Höschl – Umění a (neuro)věda **10:20** Manželství – jeden z pohledů na přirozenou rodinu **10:45** Na mezích ticha a tmy **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (49. díl): Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy **13:05** Josef a jeho bratři **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík **15:40** Česká věda **16:00** Kulatý stůl: Jak na výchovu **17:30** Tajemství skla **17:40** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (117. díl): Keď sem išel z rána **18:30** Hermie soutěží **18:40** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **19:05** Chlapi na hoře **19:30** Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2019 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** Opavská inspirace **21:10** Řeckokatolický magazín (189. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Terra Santa News: 13. 2. 2019 **22:25** Světlo pro Evropu (3. díl): GDPR chrání anebo obtěžuje **22:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (133. díl): My sme hráli(y) na cimbály... **0:05** Zahajovací koncert MHF Karla Ditterse z Dittersdorfu, kostel Navštívení Panny Marie v Bílé Vodě **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 20. 2. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2019 **6:25** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život mistra Jana Husa (1. část) **7:40** Epydemie na Mohelnickém dostavníku 2016 **8:30** Harfa Noemova: Mistři varhan **9:00** Živě s Noe [P] **9:05** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Tak trochu jiný lyžák **11:00** Ve službě Šuárů **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **13:05** Ondřej Havelka a jeho Melody

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00** hod.
■ Denně: **8.00; 16.00** hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Makers v GONGu **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **15:40** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2019 **16:20** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry **17:20** Vzlétněte vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party **18:40** Sedmihlášky (117. díl): Keď sem išel z rána **18:45** Dopsy z rovníku **19:30** Terra Santa News: 20. 2. 2019 [P] **20:00** Večer chval (73. díl): Brno Worship **21:15** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Hana Lipovská – Morální rozměr peněz [P] **23:05** Generální audience Svatého otce **23:30** Bez tebe to nejde: Zameř se před vlastním prahem **0:30** Zámek Židlochovice – zahrada času **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 21. 2. 2019

6:05 Klapka s ... (29. díl): Evou Benešovou **7:10** Zahajovací koncert MHF Karla Ditterse z Dittersdorfu: kostel Navštívení Panny Marie v Bílé Vodě **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Světlo pro Evropu (3. díl): GDPR chrání anebo obtěžuje **9:25** Kulatý stůl: Jak na výchovu **11:00** Terra Santa News: 20. 2. 2019 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **13:05** Muzikanti, hrajte **13:35** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **15:40** Řeckokatolický magazín (189. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2019 **16:25** V pohorách po horách (49. díl): Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy **16:35** Život na zámku Břežany **17:00** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **17:30** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **18:35** Sedmihlášky (117. díl): Keď sem išel z rána **18:45** Vzdělanost – Otec Miroslav **19:00** Večeře u Slováků: 7. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2019 [P] **20:00** Cvrlikání (63. díl): Tara Fuki **21:05** Guyanská Diana **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2019 **0:30** Skryté poklady: Milan **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 22. 2. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2019 **6:25** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **6:45** Misie slovenských salesiánů v Belgii **7:40** Hovory z Rekovic: Martin Kocián **8:00** Noční univerzita: Hana Lipovská – Morální rozměr peněz **9:00** Živě s Noe [L] **9:05** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **9:20** Missio magazín: Leden 2019 **10:15** V pohorách po horách (43. díl): Tlsta – Velká Fatra **10:25** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ceferino Jiménez Malla – Cikan v nebi **13:20** Ivo Cícvárek na

Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **15:40** Mwebare kwija – Klinika v buši **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2019 **16:20** Harfa Noemova: Mistři varhan **16:50** Buon giorno s Františkem **17:45** V pohorách po horách (49. díl): Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (117. díl): Keď sem išel z rána **18:30** Kudrnáč Hermie **18:40** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Březinou: Gravitace a vulkanismus ve sluneční soustavě **19:20** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **20:00** Noemova pošta: Únor 2019 [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováků: 7. neděle v mezidobí **22:35** Vanen, pírkó z ráje **23:40** Zpívá celá dědina: Dubňany **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 23. 2. 2019

6:05 Klapka s ... (30. díl): Festivalem dobrých zpráv **7:40** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **7:50** Střední cesta **8:05** Portréty krajiny **8:30** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **9:00** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **9:25** Sedmihlášky (117. díl): Keď sem išel z rána **9:35** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **9:55** Noční univerzita: Bůh mezi hrci – Hana Pinknerová **10:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2019 **10:55** Světlo pro Evropu (3. díl): GDPR chrání anebo obtěžuje **11:10** Buon giorno s Františkem **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 20. 2. 2019 **14:35** Cesta k andělům (48. díl): Boris Jirků – malíř **15:30** Muzikanti, hrajte **16:05** Večeře u Slováků: 7. neděle v mezidobí **16:35** Zpívá celá dědina: Dubňany **18:00** Naše Horní Lideč [P] **18:55** Istanbulská úmluva – jeden z pohledů [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Outdoor Films s Jiřím Kratochvílem (77. díl): Horolezec a filmař v jedné osobě [P] **21:35** Harfa Noemova: NF Impuls – R. Schumann [P] **22:00** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **23:05** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **23:45** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život mistra Jana Husa (1. část) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 24. 2. 2019

6:05 Klapka s ... (33. díl): Alenu Krejčovou **7:10** Cvrlikání (63. díl): Tara Fuki **8:20** Gojdič – láska nade všecko **9:30** Večeře u Slováků: 7. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Víra do kapsy: Je svatost pro každého? **11:30** Řeckokatolický magazín (189. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:25** Outdoor Films s Jiřím Kratochvílem (77. díl): Horolezec a filmař v jedné osobě **15:00** Muzikanti, hrajte **15:35** Živě s Noe: Týden v kostce **16:35** Česká věda **16:55** Noční univerzita: Hana Lipovská – Morální rozměr peněz **17:55** Sedmihlášky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky [P] **18:00** Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva **18:30** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **18:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry **20:00** Má vlast: Šumperk [P] **20:50** V souvislostech **21:15** Rok 2018 s papežem Františkem [P] **22:20** Buon giorno s Františkem **23:15** Mosambik – Bom Padre **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 18. 2. o 16:05 hod.: V škole Ducha (Jozef Luscoň, SDB: Krása Božieho obrazu človeka)

Duchovná obnova nakrútená v kúpeľoch Nimnica.

Utorok 19. 2. o 21:15 hod.: Spojení oceánom (SAFi 2019 semifinále)

Každý životný príbeh je vzácny, avšak tie životné príbehy, ktoré siahajú ešte do čias vojny, nesú naozaj veľmi veľa bohatstva, ale aj utrpenia. Otec mojej vzácnnej hostky, Albíny Senko, odišiel, pretože sa blížila 2. svetová vojna. Vrátil sa do Ameriky, v ktorej predtým žil. Niekoľko rokov potom o ňom naša hostka nepočula, až kým si ich opäť vyzdvihol a priviedol do Ameriky. Ako jej životný príbeh pokračoval a čo všetko si pamätá ešte aj z rodnej krajiny, nám rozpovie v ďalšej časti relácie Spojení oceánom.

Streda 20. 2. o 16:25 hod.:
Inkvizícia (Španielska inkvizícia)

Prečo dnes Španieli označujú mýty o inkvizícii za čiernu legendu? Zistujeme, že mýty o inkvizícii vznikali hlavne v protestantských krajinách severnej Európy. Katolícke Španielsko bolo v tých časoch svetovou veľmocou, čo sa protestantskej severnej Európe nepáčilo.

Štvrtok 21. 2. o 21:10 hod.: Hudobné pódium

Skladby vokálno-inštrumentálnej hudby v prevedení SCHOLA MI-NOR vo františkánskom kostole v Bratislave.

Piatok 22. 2. o 16:35 hod.:
Eucharistické zázraky

V našej púti po miestach eucharistických zázrakov budeme v nasledujúcich častiach spoznávať zázraky, ktoré katolícka cirkev uznala vo Francúzsku. V prvej časti z Francúzska navštívime Douai, Neuveu-Saint-Sépulchre i Paríž.

Sobota 23. 2. o 20:30 hod.: Jeremiáš (film)

Prorok Jeremiáš opúšťa svoju rodinu, aby v Jeruzaleme oznámil Boží odkaz. Nikto mu neverí a pokladajú ho za zradcu. On však pokračuje vo svojom poslaní. Nakoniec Babylončania skutočne napadnú krajinu a zničia Jeruzalem.

Nedeľa 24. 2. o 10:00 hod.:
Svätá omša z Nimnice

Priamy prenos z duchovno-ozdravného pobytu, celebruje o. Ján Buc.

 ĽK farnosť Třebíč pořádá **POUŤ DO FRANCIE A ITÁLIE**. Ars - La Salle - Turino - Schio (neporušené tělo sv. Bakhity). **Termín:** 28. 5. - 2. 6. 2019. **Cena:** 7 390 Kč. **Informace:** CK Voma, tel. 568 821 115, nebo paní Molnářová, tel. 737 401 462.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
16. - 23. ÚNORA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 2.		PO 18. 2.		ÚT 19. 2.		ST 20. 2.		ČT 21. 2.		PÁ 22. 2.		SO 23. 2.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	1309	1453	1708	1924		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	786	884	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	1310	1454	1708	1925		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	1310	1454	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1310	1454	1710	1926		
Antifona k Zach. kantiku	693	783	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1311	1455	1313	1458		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1675	1894	1711	1927		
Závěrečná modlitba	693	783	939	1050	954	1067	970	1084	1309	1453	1311	1455	1313	1458		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1311	1455	1021	1141		
Závěrečná modlitba	693	783	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1311	1455	1022	1141		
Nešpory:																
SO 16. 2.																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1310	1454	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1312	1456	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1678	1897	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1312	1457	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	693	782	694	783	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1313	1457	694	784
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1681	1900	1028	1147
Záv. modlitba	693	783	693	783	948	1061	963	1077	980	1095	1309	1453	1311	1455	695	784
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Nedeľa 17. 2. - 6. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Jer 17,5-8

Ž 1,1-2.3.4+6

 Odp.: Ž 40(39), 5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

2. čt.: 1 Kor 15,12.16-20

Ev.: Lk 6,17.20-26

Pondělí 18. 2. - ferie

1. čt.: Gn 4,1-15.25

Ž 50(49),1+8.16bc-17.20-21

 Odp.: 14a (*Přinášej Bohu obět chvály.*)

Ev.: Mk 8,11-13

Úterý 19. 2. - ferie

1. čt.: Gn 6,5-8; 7,1-5.10

Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10

 Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)

Ev.: Mk 8,14-21

Středa 20. 2. - ferie

1. čt.: Gn 8,6-13.20-22

Ž 116B(115),12-13.14-15.18-19

 Odp.: 17a (*Přinesu ti obět díky, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 8,22-26

Čtvrtek 21. 2. - nezávazná památka sv. Petra Damianiho

1. čt.: Gn 9,1-13

Ž 102(101),16-18.19-21.29+22-23

 Odp.: 20b (*Hospodin popatřil z nebe na zem.*)

Ev.: Mk 8,27-33

Pátek 22. 2. - svátek Stolce sv. Petra

1. čt.: 1 Petr 5,1-4

Ž 23(22),1-3.4.5.6

 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Mt 16,13-19

Sobota 23. 2. - památka sv. Polykarpa

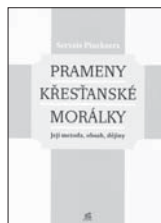
1. čt.: Žid 11,1-7

Ž 145(144),2-3.4-5.10-11

 Odp.: 1b (*Budu velebit tvé jméno, Bože, po všechny věky.*)

Ev.: Mk 9,2-13

MORÁLNÍ TEOLOGIE

**PRAMENY KŘESŤANSKÉ MORÁLKY
JEJÍ METODA, OBSAH, DĚJINY**
*Servais Pinckaers • Z francouzštiny přeložila
Tereza Hodinová • Odpovědná redaktorka
Eva Fuchsová • Odborná revize překladu
MUDr. Lukáš Jan Fošum OP, Ph.D.*

Kniha, poprvé publikovaná v roce 1985 a poté přeložená do všech významných světových jazyků, bývá označována za největší zlom na poli morální teologie přinejmenším od dob Tomáše Akvinského. Přesto se nejedná o žádný novátorský počín – ba naopak. Jak už hlásá její název, jde o návrat k pramenům: k evangeliu jako normě křes-

ťanského života a k Duchu Svatému jako jeho Aktéru. Evangelium, zvláště tzv. horské kázání, jasně ukazuje směr, kterým se má křesťan vydat, a Ježíš se netají tím, že je to cesta úzká a nepohodlná. Novověku se zdála dokonce natolik nepravděpodobná, že se jí snažil interpretovat poněkud schůdněji: vytesat stupně závaznosti a opatřit ji zábradlím jasných povinností, příkazů a zákazů. Otec Pinckaers bezmála po šesti stoletích boří tyto opory a vrací morálce její autentickou svobodu, její sepětí s teologií a mystikou, s přirozeností i milostí Ducha Svatého – bez které by byl křesťanský život sice krásným, leč neuskutečnitelným ideálem.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 165x230 mm, 472 stran, 400 Kč

PUTOVÁNÍ PO POZEMSKÝCH STEZKÁCH

ČESKO SLOVENSKO • KDE DOMOV NÁŠ...

*Text prof. Božidara Turzonovová, prof. Pavel Pafko
Předmluva Mons. Jan Graubner*

Žijeme v nádherném koutě světa. Mnozí to víme, mnozí si to ani neuvědomujeme. Tato publikace je laskavým dárkem přibližujícím krásu české a slovenské krajiny, kulturního dědictví a moudrého slova. V době, kdy jsou současnému člověku více než kdy v minulosti na dosah úchvatná místa celého světa, neškodí si trochu připomenout bohatství krásy, ale i společných kořenů dvou našich zemí, které tvořily do roku 1992 jeden státní celek.

*Martin Leschinger - FLÉTNÁ
Váz., přebal, 213x215 mm,
křídový papír, 128 stran, 325 Kč*

**ZÁPISKY Z POUTÍ ANEB VYMANIT SE
Z KAŽDODENNOSTI**

*Miroslava Jetelinová • Redakční spolupráce Martin
Leschinger, Marcela Macháčková*

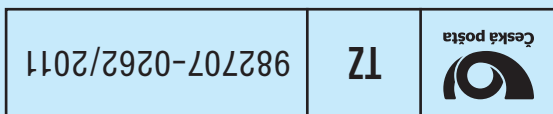
Poutavé vyprávění o mnoha poutních a poznávacích cestách Miroslavy Jetelinové, člověka, pro kterého se cestování stalo důležitým kořením života. Nejedná se o cesty po jiných kontinentech, ale o destinace v dosahu Středomoří, kolem něhož se psaly dějiny posledních několika tisíc let. Čtenář je tak vtažen do exotické atmosféry legendárních a posvátných míst Tuniska, Řecka, Francie, Izraele, Egypta, Španělska nebo Itálie.

*Martin Leschinger - FLÉTNÁ
Brož., A5, 240 stran, 255 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1